

अथश्वमानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयोऽवीच्यन्ताः ऊर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरिचगंधर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतं प्रसृताः प्रसरंप्राप्तास्तस्य शाखाः गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धाः गुणप्रवृद्धाः विषया एवरंजकतया कोमल
पल्लवरूपाणि प्रवालानियासांताः संसारवृक्षस्योपरि मूलं ब्रह्म उक्तं अधश्च इह मनुष्यलोके च तस्य मूलानि वासनारूपाणि अवांतरमूलानि अनुसंततानि प्रवाह नित्यानि यतः कर्मानुबंधीनिकर्मैव धर्माधर्माख्यं अनुबं
धः पश्चाद्वावियेषां तानि कर्मानुबंधीनि वासनारूपाणि कर्माणि कर्मभ्यो वासनारूपेण नवरतसंतानो यं वृक्ष इत्यर्थः ॥ २ ॥ ननु श्वोपि स्थातुमनर्हश्चाव्ययश्चेत्युक्ते प्रतिक्षणविनाशि विज्ञानसंतानरूपो वा ब्रह्मादिवत्प्रवाह नित्यो
वायं संसारस्तर्हि दुरुच्छेद्यो वासनानां कर्मणां च बीजां कुरवदन्योन्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयो यमित्येतं पक्षमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति रज्जूरगस्येवास्य रूपं सम्यग्दृ
शावीक्ष्यमाणं सन्नोपलभ्यते इह जीवत्येव देहे यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथानोपलभ्यते ज्ञानदशायां तेनास्य मृषात्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तं एतेनानुपलभ्य रूपत्ववचनेन स्वप्रकाशानां विज्ञानानां रूपवतां बीजादीनां
च सादृश्यस्य व्यावृत्तिः तर्हि शशविषाणवत्तुच्छ एवायं स्यादित्यत आह नांतोनचादिरिति उपादानस्य मूलज्ञानस्याद्यंतशून्यत्वादयमप्याद्यंतशून्य इत्यर्थः तर्हि आत्मवदपरिहार्यः स्यादित्याशंक्याह न च संप्रतिष्ठा
अस्य प्रतिष्ठाख्यं लयस्थानं वृक्षस्य भूमिरिव नास्ति न चायं ब्रह्मणो विकारो येन तत्रैव लीयेत न चेष्टापत्तिः ब्रह्मणः कौटस्थ्यभंगापत्तेः किं तर्हि तुच्छमज्ञानमस्योपादानं तस्मिंश्च ज्ञानेन विनष्टे समूलस्यास्योच्छेदो भवति

अथ श्वोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ॥ अधश्च मूलान्यनुसंततानि कर्मानुबंधीनि मनुष्यलोके ॥ २ ॥
न रूपमस्येहतथोपलभ्यते नांतोनचादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अथ त्वमेनं सुविरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृढेन छित्वा ॥ ३ ॥ ततः पदं
तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन् गताननिवर्तंति भूयः ॥ तमेव चायं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृतापुराणी ॥ ४ ॥

अज्ञानस्य च तुच्छत्वं तुच्छेनाभवपिहितं यदासीदित्यादि श्रुत्या तत्कार्यस्य रज्जूरगादेः प्रलये तदनुपलंभस्यानुभवेन च सिद्धं तस्मादस्य प्रतिष्ठानोपलभ्यत इति युक्तमेवोक्तं तमेनमश्वत्थं वासनानां दाढ्यात् सुविरूढ
मूलं दृढतरमूलमपि असंगशस्त्रेण संगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगः स एव शस्त्रेण तेन दृढेन परिपक्वेन छित्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यमित्युत्तरेणान्वयः यद्यपि स्थूलसूक्ष्मयोः संसारयोरसंगः सुषुप्तौ स्वयमेव जा
यते तेन तन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोऽसंगो नुमीयते तथापि वासनारूपमूलस्याज्ञानस्य ज्ञानेनानुच्छेदान्नासंगधीर्दृढा भवति तस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेन कारणशरीरस्याप्यसंगः साध्यः तेन चासंगशस्त्रेणास्य छे
दो मूलोच्छेदो लवणोदकवद् रज्जूरगवद्वा प्रविलापनरूपः कर्तव्यः न तु सांख्यानामिव स्वरूपेण सतः परिवर्जनमात्रं ॥ ३ ॥ तमिममश्वत्थं छित्वा किं कर्तव्यमत आह तत इति न केवलं निर्विकल्पसमाधिना तदसं
गमात्रेण कृतार्थता किं तर्हि ततोऽसंगानंतरंतत् श्रुतिप्रसिद्धं पदं पदनीयं ब्रह्म परिमार्गितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेव ब्रह्मास्मीति ज्ञातव्यं यस्मिन्पदे निर्विकल्पे गताः प्राप्ताः संतो न निवर्तंति न पुनर्निवर्तंते तमेव प्रत्यगानंदमाद्यं
पुरुषं पुरिशरीरेशयानमहमपि प्रपद्येशरणागतोस्मीति भावयेत् भगवत एव वा इदं वचनं लोकशिक्षार्थं वर्त एव च कर्मणीति वत् कोसौ पुरुषः यतः पुराणी आद्या प्रवृत्तिः सो कामयत बह्वस्यां प्रजायेयेति इत्येवं रूपा प्रसृता अ
स्मात्स्वपि प्रवृत्ता यतो वयमपि इदानीं कामयामहे धनादिनावयं भूयांसः स्याम प्रजया प्रजायेम हीति चेति येनेयं प्रवृत्तिर्दर्शिता तत्प्रणामेनैव सानिर्वर्तिष्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥